

OP GOED BIJ JE HOOFD ZIJN

Wij Westerse mensen leven bij ons hoofd. Het Nederlands kent de treffende uitdrukking 'men moet goed bij zijn hoofd zijn'!

Wanneer men op een afstand naar een menselijke gestalte kijkt in haar drieledigheid: hoofd, borst en onderlichaam, dan komt het hoofd opvallend klein voor. Maar toch speelt het leven in dit hoofd in onze cultuur een centrale rol. Het hoofd is de hoofdzaak en toch opvallend klein.

En daarbij is te bedenken dat ons hoofd, in verhouding tot het verdere lichaam, niet altijd zo klein is geweest. Er was zelfs een tijd dat het hoofd veel groter was dan het verdere lichaam. Toen wij embryo waren. Het hoofd is daarmee, bij de bevalling, het grootste obstakel. Schouders en bekken glippen zonder moeite naar buiten.

Wat gaat in ons om als pasgeboren kind? Het kind leeft beslist nog niet 'bij zijn hoofd'. Het hoofd van de volwassene is in vergelijking veel doder dan dat nog kwetsbare maar zo levendige hoofd van de zuigeling. Men zou ook kunnen zeggen dat met ons volwassen worden, teneinde het bewustzijn om ons hoofd te ontwikkelen, het argeloze leven uit ons hoofd wordt 'geperst'. Pas dan zijn wij 'goed' bij ons hoofd.